

[Albrechtsen]

militariseret og asocialt klassesamfund i Vest, og naturligvis vil krigsfaren vokse voldsomt.

Egentlig burde man ikke kunne forestille sig, at nogen i Danmark virkelig aktivt vil støtte en sådan kollisionskurs. Regeringen ønsker vel i virkeligheden ikke en sådan kollisionskurs, ønsker ikke koldkrig. Der må være andre grunde til, at regeringen følger trop i NATO.

Grunden er efter min mening først og fremmest frygten for at rage uklar med USA. Fodnoter skal man have så få af som muligt, siger statsministeren, og udenrigsministeren har været i Washington og fået at vide, at USA ikke finder sig i noget. Men alle erfaringer viser os, at der vindes ingen fred ved at bøje sig, når aggressive stormagter fører sig frem, der vindes ingen fred ved at tie. Tværtimod kan freden kun sikres, hvis alle de, der kan se, hvor det bærer hen, råber op af deres lungers fulde styrke.

Derfor skal Danmark ikke tie. Danmark skal i NATO sige nej til USAs konfrontationskurs, nej til SDI, nej til raketopstillingerne og i stedet aktivt støtte kravet om et raketopstillingsstop, der kan bane vejen for virkelige forhandlinger.

Derfor har regeringen ærlig talt meget at rette op på, men jeg tror ikke, at den gør det. Vi kan ikke have tillid til denne regering, og en mistillidsdagsorden ville faktisk i dag have været på sin plads, og vi vil foreslå den, i samme øjeblik den overhovedet har en chance for at komme igennem.

Vi så, hvordan regeringen i 1984 tilsidesatte 3. maj-dagsordenen og et klart råd fra et flertal i nævnet og stemte imod FN-forslaget om forbud mod brug af atomvåben. Vi har set, hvordan regeringen gik imod stjernekrigsdagsordenen. Vi ved, at statsministeren ikke ønsker fodnoter. Vi må i hvert fald gå ud fra, at flertallet vil sikre, at hvis der ikke næste gang – det bliver nok på NATO-udenrigsministermødet i begyndelsen af juni – falder en fodnote, så må denne regerings dage være talt. Som hr. Lasse Budtz så klart sagde det for nogle få uger siden: vi kan ikke blive ved med at leve med situationer, hvor folketingets flertal vedtager dagsordener, som regeringen ikke fører ud i livet. Så enkelt er det.

Når nogle af de vesteuropæiske konservative regeringer har været lidt i vildrede med, hvad de skulle mene om stjernekrigsprojek-

tet, skyldes det ikke mindst, at denne sag i høj grad drejer sig om industriinteresser, amerikanske kontra vesteuropæiske. De konservative regeringer og den franske regering er bange for, at SDI skal blive en vældig løftestang for den amerikanske rustningsindustri og dermed agterudsejle de vesteuropæiske firmaer.

I øvrigt – mens vi taler om den franske regering – håber jeg, at alle ordførere i dag i hvert fald kan være enige om én ting, nemlig at udtale en utvetydig fordømmelse af de skændige franske atomprøvesprængninger. De må ganske enkelt høre op.

Franskmændene tror nu, at de har fundet en smart løsning på det problem: de lancerer et såkaldt stjernefredsprojekt, Eureka-projektet kaldet, og formanden for EF-Kommissionen aner straks de industripolitiske muligheder og bakker det op. Her er jeg helt enig i hr. Bjørn Elmquists vurdering af indholdet af dette, som han har tilkendegivet i Det ny Notat 10. maj 1985. Han erkender, at Eureka i vidt omfang indeholder de samme temaer som det amerikanske SDI-program. Den franske udenrigsminister har peget på ting som laserstråler, rumforskning, optronik, mikroelektronik, datasystemer osv., altså helt klart elementer, der vil indgå i SDI-projektet.

Efter min opfattelse kan der ikke være tvivl om, at Eureka har et klart militært sigte, i hvert fald vil blive brugt sådan. Det må derfor ikke inddrages i EF, og dansk deltagelse må derfor stride imod stjernekrigsdagsordenen. Som sagen ligger, må Danmark nedlægge veto i EF mod Eureka. I hvert fald må vi kunne kræve, at der nedlægges veto mod Eureka, indtil det klart er dokumenteret, at formålet med og brugen af dette projekt er civile. Jeg tror ikke, det vil kunne dokumenteres, men det må i hvert fald være kravet.

Hvis vi ikke i dag kan få en klar tilkendegivelse imod dette Eureka-program, vil VS straks i begyndelsen af næste samling tage et folketingsinitiativ i sagen med henblik på dansk afvisning af projektet. Vi siger ikke nej til SDI for at få en europæisk variant gennem bagdøren.

Jeg vil i denne omgang slutte med at pege på endnu et problem, vi må have afklaret, om nødvendigt også gennem et folketingsinitiativ. Det er problemet med danske firmaers eventuelle deltagelse i SDI eller i Eureka og